

بدست که مفید بود و اگر با دقتی ملعم و در تمام سنه باشد علامت اولست که آن
 سفید رنگ بود و طره نظره بکند عطر بود و سالی علاج بد کوار حبس
 که را بدست شود و کار بر بد که معجز بود و آب حکمت بدست آب دوا و دم
 در محال که اسکندر سکیم او گرام شد خون آب را شترینی و حرملی سازد
 کرم در سکیم افند و ارا دور سکیم سر کرم بد کجوه علامت اولست که آب
 مثل علف خوردن کند و در روز و در لایع شود و در سر سکیم آب کرم و سر
 ارا و در دو کسر شتر سر شود علاج آن بزرگ کمالی احمد و ابریک است
 و سطرخ و ملعدار و رکبل و کاسک در روج و قنول و پوست غیب
 از او بد کور بزرگ در کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
 ارا ان میساک و حشر بد و آب را بد که کرم و کرم و کرم و کرم و کرم
 و کاسر کسر سر و ان بد و قنول و پوست غیب و ملعدار و رکبل و کاسک

و ماده سیراب بخشد چنانکه خوردن هیچ سیراب و دو سیراب و در آن
سیراب و ربع سیراب و یک کوزه در یک کوزه حکم نمایند و در وقت سیراب
که عذرش مایع شود و اصلاح اندک سیراب در دهان بگذارد و اگر
که برود کند و اگر در دهان است خون سار و اندک سیراب بگذارد
و راه دور نماند شود و می توان سیراب و محلول کرد و علاج
که دم سار و در خوردن مار و سیراب و اگر کوزه و شش سیراب و در علاج او
تمام اندک سیراب و در دهان و در آب ارکام و اطراف سیراب و شش سیراب
و اراد و در اندک سیراب و در دهان و در دهان و در دهان
دارد و در دهان سیراب و در دهان که سیراب که عذرش مایع شود و اصلاح اند
و اسنادان سیراب می شود و سیراب و سیراب و در دهان و در دهان و در دهان
است که در دهان سیراب می شود و سیراب و سیراب و در دهان و در دهان
علامه او سیراب می است و سیراب و سیراب و در دهان و در دهان و در دهان

که در دهان

کرم کرده سحر کند که طمع باشد و کرم ریح کسب کند طمع در مری اسب بریزد
 که طمع باشد بوی کرم سول ریحی و کرم ریح و بیدار کند و بیدار کند و بیدار کند
 و کرمی از ریح نه درم بگوید و ما نیک سیراب بچسباید حدیثه بون
 چهار سیراد و یک سیر موی در آن آب سرد بعد از آن شش درم بچسباید
 و نه درم کسب و طلع را در ریح یک شش درم بچسباید و طلع را در ریح یک شش درم
 بچسباید و ریح کسب شش درم بچسباید و ریح کسب شش درم بچسباید
 سانسند و آب را در ریح کسب شش درم بچسباید و ریح کسب شش درم بچسباید
 در معالجه اسهال که در معده و طبع او غلبه کند و طبع او سرد و در معده
 اسهال را بر آب کرم بچسباید و علامت اسهال است که نام اعصاب است و اسهال
 حنا که معده طرف مواد کرده و منشاء خون کند و سرد و در معده و در معده
 سه بعد و منشاء خواب رود و اندک کرم شود و نصف عرق او کم کرد و
 ما با شش سبب شود و در کرم و در معده و در معده و در معده و در معده

صلح سردار حاکم در جنگ ملز و از خوردن بار نماند و او را
علاج آن خم اردو در دم و سیم کل و کرم خا و باد شک از یک ستر
و نبات ربع ستر مجموع یکی کرده بکوبند و ربع ستر و نیم درم شکر سارین
و اسب را دهند اگر جوانید حصه کنید نیم ستر دارد و بکار برسد و اگر پیران
عالمه ستر دارد و سده سب دارد و حورایران کرده باشد و روغن
و نبات بدمد که مانع باشد و اگر این ادویه دوامد بروداع کند بکشد
در معده احسان الیاس است و محالیم ان نمکی حس آورده اند که آب
از ستر است اما ستر اول از باد هم از مع و سرد سیم و صمغ و کرمی چهارم
که را با دو مع و صمغ انکی سده شود و عصر سب از ان اما ستر که اگر
اما ستر از ان است که حرور در سب کند و سب و شنف ایازد
سهم که حوان او سوجه کرد و اما سب سب سیم از ان که سب سب سب
خورده بایند و در علاج ان تعلل کند بدان سب سب سب سب که حورده

و در علاج

الحمد لله

خود علاج این معطل کند بدان آب بکشد مارنجی که حورده است و در ^{این} علامت
معطل کند بدان آب اما پس کند علامت اما پس که زیاد است
که خون غلبه بران بر اما پس بکشد و سرد و تر نشود اما پس که در حلقه است
سرد بود و اما پس که در کرم و صم بود کرم باشد و در و اما پس که نشود اما پس که
از صفت نامیده است در کرم است علامت نام جمع شده و در آب
اما پس کرده اما پس که از رحم و در سر شده علاج این اما پس که طبع
که در اندر این راه برده شود و این در باغ و درخت بنویسد و غیره می باشد و اگر
بکشد که دیونک و مورچا و حیوان دیگر جمع کرده باشد و یک سهره
و در آنجا که کرده و باب نام جمع کرده و در آنجا که اما پس کرده باشد که اگر
در آن وقت در و ما بود که اما پس که در آنجا که در آن کشت و بکشد
و الا اما پس که در خون کشتند و در آن رطل و معلق در یک

کشتار دهم بر دوا بگون از بر یک سسر در کوه در محله عام سسر در دوا
 سکه که سب را بدند که با مع باشد و دیگر در محله عام سب که با مع
 ما و سب سب را بدند و اس اس را راک زدن و خون کشیدن
 ما و سب اس را بدند و اس اس را راک زدن و خون کشیدن
 ما و سب اس را بدند و اس اس را راک زدن و خون کشیدن
 اراد و معجم بود که جی که در چهار دهم ما و سب سسر در دوا سب را بدند و اس
 کسبوی و بر یک و در دوا سب ما و سب سسر در دوا سب را بدند و اس
 و معجم اس را بدند که اس را بدند و اس را بدند و اس را بدند و اس را بدند
 علاج اول اس را بدند که اس را بدند و اس را بدند و اس را بدند و اس را بدند
 و معجم اس را بدند که اس را بدند و اس را بدند و اس را بدند و اس را بدند
 و معجم اس را بدند که اس را بدند و اس را بدند و اس را بدند و اس را بدند
 و معجم اس را بدند که اس را بدند و اس را بدند و اس را بدند و اس را بدند

در دوا به آب سرد و در دوا به جود و در دوا به علاج او بعد از آن که سید
در دوا به کینه و شکره مرکب اگر به نام سارید و در دوا به کینه و شکره که نام سار
و اگر در دوا به کینه و شکره و اگر در دوا به کینه و شکره و اگر در دوا به کینه و شکره
با نام سارید و در دوا به کینه و شکره و اگر در دوا به کینه و شکره و اگر در دوا به کینه و شکره
سرفه اند و در دوا به کینه و شکره و اگر در دوا به کینه و شکره و اگر در دوا به کینه و شکره
از این سارید و در دوا به کینه و شکره و اگر در دوا به کینه و شکره و اگر در دوا به کینه و شکره
محکم است و در دوا به کینه و شکره و اگر در دوا به کینه و شکره و اگر در دوا به کینه و شکره
سیر و در دوا به کینه و شکره و اگر در دوا به کینه و شکره و اگر در دوا به کینه و شکره
حد آنکه در دوا به کینه و شکره و اگر در دوا به کینه و شکره و اگر در دوا به کینه و شکره
نحوه آنکه در دوا به کینه و شکره و اگر در دوا به کینه و شکره و اگر در دوا به کینه و شکره
و نام سارید و در دوا به کینه و شکره و اگر در دوا به کینه و شکره و اگر در دوا به کینه و شکره
اما سرفه از صواب و اگر در دوا به کینه و شکره و اگر در دوا به کینه و شکره و اگر در دوا به کینه و شکره

اگر در اول حال علاج این مریضه ای باشد که چون نرسد که کاسی رسد که
 چون نرسد که کاسی صراط چون از منی اخذ و آب را در خود و مطلق
 خوردن نماید و این صراط نرسد و صفه مد شوری علاج مد در صراط
 سر نرسد و در حال از هر یک نه درم گوشت باریک سیراب و منی سیراب و
 آب را رسد و در هر حبت دانه گوشت باشد و در هر حبت دانه گوشت
 علاج اول است که از هر یک آب سیراب و منی سیراب و علاج
 سیراب و منی و اول و سیراب سیراب از هر یک سیراب گوشت باریک نه درم
 درم سیراب سیراب سیراب سیراب سیراب سیراب و منی و منی و منی
 و منی و منی سیراب و منی سیراب نه درم گوشت و منی سیراب
 حد که در این سیراب و منی سیراب و منی سیراب و منی سیراب
 و منی و منی سیراب و منی سیراب و منی سیراب و منی سیراب
 و منی و منی سیراب و منی سیراب و منی سیراب و منی سیراب

[illegible]

۱۰
 اینک سر ز محفل کو فیه بحسب در باب اندر چند مایه بخور ساند جدا کرد
 مایه دوم در هم سر از آن محفل سر برید که علف و مع بود و در
 در بود و در هم سر از آن محفل سر برید که علف و مع بود و در
 کو فیه بحسب مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه
 و در مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه
 ششید است که مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه
 است که علف و مع مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه
 که مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه
 صلاح مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه
 مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه
 و مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه مایه

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

مذکور شد حلال رند و نه درم یک کسب و سیر درم خود و نه سیر درم کند
 و بدان آب بارند و آب آهسته و سرد و مدید کسی را که تحسین سازند
 اشپا اولم شود و در هر چهاردهم شود و در هر یک از این سینه اش
 سنگین شود و مادر سنگین کند علاج او غیر از آب سینه اش مادر سگی او
 آب کشاید و آب که سیر درم یک کسب و سیر درم کند و در هر یک از این
 که در هر صبح یک کسب آب برآورد و سیر درم یک کسب آب کرد و در هر
 سر زبان نهد و آب را که کند و در هر صبح آب از خوردن مایه
 و سنگین کند علاج او مادرانه و در هر یک و در هر یک و در هر یک
 مع مل خورد که سیر درم یک کسب و سیر درم کند که در هر یک از این
 می رسد و در هر صبح آب با یک کسب و سیر درم کند و در هر یک از این
 چهار درم کوفه و سحر برآورد و یک کسب سیر درم یک کسب و سیر درم کند
 سر آمدن سینه که در هر یک از این سینه که در هر یک از این سینه که در هر یک از این

و کوشه به هم نرسیده درم و کاشی و اندر جو و موسه در سربا اگر برب (م)
دهم دومه مذکر را کوشه در هم کسب این ادویه با کاشی و سربا
که سفامید بگذرد کزنج و کوشه از برب باد و یک سر و رخ سبزی
و یک سر جوات و کما و روغن داخل این کیده و آب اندید و بستر
و لیده نهد و اگر سر شود سخت روز نهد بعد از آن شورایی از
و کوشه نهد و اول روز اندک و نیم نهد و در سر و رخ داده
تا با محال جو داده و در جنت رو شود مالت و نیم در محال کیده
سد اگه در سفامید و در میان بذر را کوشه از برب از خودی خانه
و در مانی علم سد شود ما آگه آب و که در در جوی ما برب ما برب
و در سر شود و ما برب سالی سوده کرد در جوی در مانی ان جگر کرد
و در سر شد و در علاج در در و در جنت بخشید و در آب سده شود

علاج اول آنست که ریس را که در آب سرد دارد بر سطح
در سطح که در آب و آب است از یک نه درم مالول کاوش کند و دیگر
که اندر آن اثر نماند ما حنفی جمع نمود و بعد که طعمه و سح اگر در عمل
و مایه و کاکت و ک نه و سح سر که در آب سح درم مایه کاکت که ک
در حاکم ریس باشد طلا کند و بعد که سح و مایه و در آب سح
سح درم مالول کاوش کرده و در ریس او مالید که اصلاح نماید و دیگر که
بر او ریس دارد و در سح و در سح سح ریس و سح درم کوک در مایه
سح و در عمل آب سح که سح سح سح سح سح سح سح سح سح
که سح و کاکت و کاکت سح و کاکت سح سح سح سح سح سح سح سح
که کاکت سح و کاکت سح و کاکت سح و کاکت سح و کاکت سح و کاکت سح
که کاکت سح و کاکت سح و کاکت سح و کاکت سح و کاکت سح و کاکت سح
که کاکت سح و کاکت سح و کاکت سح و کاکت سح و کاکت سح و کاکت سح

حکم کنند و قدر او به بدو در آن است و در آن است
 مساوی و اینک حل شده را در هر جهت تمام می شود و او
 که نشسته باشد باز با خوب نشاند که بخوابد و در آن جهت
 رفع شود و اندک به هم می آید مابین سیم و در حالیکه که می کشد
 بدانکه از عین احرار است و چون باشد طبع است شود و او
 گوشت است ظاهر شود علامت است سخت اگر در سر کشاند
 و در سر دوست سر او را بر کشد و با سر است تمام می شود و در آنکه که در آن
 علامت است که در تمام می کشد که می کشد بود و عدد است و در آن
 و حکم خود است و علامت است و در آنکه که در آنکه که در آن
 مابین سر است برکت است و در آنکه که در آنکه که در آن
 که می کشد بود و در آنکه که در آنکه که در آنکه که در آن

که باغ به دار و لیده خونیه دهند که رحمت ریح شود و آب کسب و رسم
 که در میان کسبه بر خور او اسامی را در میان بندگی میل گویند و اگر
 در کسب از این بوی نامی که در میان کسبه است و اگر اینها را در میان
 آب بر آید از جمع در کام باشد و بیشتر عد که در صورت برود و اگر
 بر کف گاه و ماهی او را بر شود اما بدو روان ابله اگر خورد و بود مقدار
 دانه ابله آب و بر کسب بعد کرد کان کسب علاج این اول کسب
 ابله با اسکاقد و حرک که باشد سوزن از دوی که این سوره
 رفوم مرکب و مانده آب و بعد از آن هم در میان کسب و در میان کسب
 سخی کرده و در میان کسب و در میان کسب و در میان کسب و در میان کسب
 و با حبیب ترمان کلوان و الا و سوار سوزن با بر او بران
 ریح و لوک و با و در میان کسب و در میان کسب و در میان کسب و در میان کسب

۵۲
 مکنی گویند و میگویند که در هر روز یک قسم از این ماست که در آب
 بخوشامد خدا کند چون آب سرد صاف باشد و چون سرد شود
 و آب صاف در جوی آب سرد که با آب سرد و سرد و سرد و سرد
 برادر یک قسم و در جوی آب سرد که با آب سرد و سرد و سرد
 و صبر آورده اند که آب سرد در جوی آب سرد و سرد و سرد
 و فاسد شود و در جوی آب سرد که با آب سرد و سرد و سرد
 مایه اطراف کردن آب سرد و سرد و سرد و سرد و سرد و سرد
 در جوی آب سرد که با آب سرد و سرد و سرد و سرد و سرد
 و اگر در جوی آب سرد که با آب سرد و سرد و سرد و سرد و سرد
 حاکم میگویند که آب سرد را با آب سرد و سرد و سرد و سرد
 محرم کردن اگر آب سرد را با آب سرد و سرد و سرد و سرد

و ان کبیر و ابرو یک دیگر بود و هم و هر یک در آن است
سروان از دوی این علم سخن کرده و گفته و من این امر را می
دیکر ما و کثیر قطعات معجون خاصه که به دندان نوازد که
که اگر کسی که در اندرون است باشد و آنم هر چند و در حالش را بدو بخورد
و آب از آن روان شود و عود است که هر کس که خمیر سرج کرد
و مسایش را و دم سازد و لاغر شود علاج آن یک مرارک
که فی مابین سلی و آب و بنام و خون آب سرد شود و بر آن
حرب که چنانسی علمیم که سر آمدیم که سر و سرج هم سرد و سلی که
کوته و حبه بامی ساخته و میخست که در هر روز یک گشت از آن بامی سرج
سازد و در دهان که باغ با یک و نیم در حال که سرج او سلی شود
و اگر کسی که در شکم است و در شکم که سرج او سلی شود و در شکم

بر احسان و موده این جهت اراده باشد با برادر و هم که بعد از خود
دانه بر روی سوار شود و دانه را با سرش از او بریزد و چون از او بریزد
فی الحال تمام از سرش که کرده و در فاصله بدارد و بخار را که در سرش باشد
در کوبش نماید و علف که خرده باشد به هم بچسبانند و آن را بکوبند
او این که سینه اش سنگین شود و کفک کرد و بکلمه از راه ریه بدارد
علاج اول از سر کردن و سینه و دود و کشتن روغن کبر که در این
سازند و اگر از بدنه سرش سنگین شود این سنگین است و مانند علف است
که در کفک سنگین است بر روی سرش شود و سرش را که در کفک و سرش
که کرده سخن کند و در هر طرف سنگین است این سنگین است و در این
دانه بدارد اگر علاج چنانچه بکشد و در ریه سر کج و نه در کفک که در
پیشانی کفک بکشد و سرش را که در کفک بدارد و در کفک که در کفک
که در کفک بکشد و سرش را که در کفک بدارد و در کفک که در کفک

در عمل بر مرکب روغن سر و چوبه یک نیم آو کوفته بخند محبت کند
و بر این صفت آن پاشند و در آب ریخته و یک سیراب
در حلقش میزنند سیر که برون آید و در کمر میخورد و در دوا
استاد کند و کلاه بوشه میخورد چهار حصه کسیرب و آن را
در نیم صفت و اگر شراب میزند نیم کسیرب و در حلقش میزند که معده
و اگر این صفت کشنده باشد و ما را در دوا میخورند و در آب میخورد
مرد و کسیرب شام و آغ کشنده که حمت رفع شود و در حلقش میخورد
سرعت مایه کرد اگر کوفت کشنده علاج برون آید و شوار شود
معه این صفت کمال خود مایه فصل اگر کشنده آب در دوا
باز و حمت کش شود در آن صفت کشنده خود علاج کشنده را می
جو کرده که کورنده است کار بر معده بود اگر فایده میزند
مجان حمت مایه و کلاه حمت را میخورد و به هر مایه کشنده حمت

از این اسباب بر سر و گردن که کم کرده است و همچنین که اصلاح نه و اگر
کامل است و در این اشیا را در حین بود پس علاج دیگر که در این است و حسن
و در دو سه سالگی است که بهینه بود و با این و به در معاینه و در
اسب ظاهر دارد و این اسباب را که در سر و گردن است که
و در این اسباب را در سر و گردن است که در سر و گردن است که
که در سر و گردن است که در سر و گردن است که در سر و گردن است که
بهت را که گویند و در این اسباب را که در سر و گردن است که
که در سر و گردن است که در سر و گردن است که در سر و گردن است که
که در سر و گردن است که در سر و گردن است که در سر و گردن است که
که در سر و گردن است که در سر و گردن است که در سر و گردن است که

[illegible]

عمر بر وی می نمود و از نوع انار صفت قرار است که در سر است
مانند طلا که چمن انار کوفته عمل مانند کوفته بود و اگر سر جوهر است
سجانه و حرکت در یک کار که در کف است مانند جدول است
سجانه و الله اعلم بالصواب و علم در محاسن است که گفته
و ما بر هر کس که در علم و معجزات جمع شود و در طبع است
است که در یک کار که در علم است که گفته است که
و وای ان ارانایان سر و در یک گفته و در علم است
حرکت کند و سر کفر و منیت که و ما یک در و یکی که و جوهر است
و از ان سر و در و ساعی که در علم است که در علم است
که در علم است که در علم است که در علم است
و سحر که در علم است که در علم است که در علم است

۶۰
سرد کند و یک باور در کشید در آن آب انداخته است خفه کند
در حین دفع شود و کبر لعل است و سم و مسموم و مملو در آن یک کلاه
و حوله و زینت از یک به درم کوچه و محله و کسب و کسب و نام
و در هر کجی محلول است به سبب غنیمت که مرد و حبه سبب حال خود
علف در دست و دست جاه که باغ باشد و علاج هر حبه است
ناید کرد و اگر حاضر شود و او را بر کس است به مدد و کسب حشمت کرد و در
خوردن مار ناید و اگر یک ناید سبب دوم و چهارم و سبب سبب
سبب دیده باشد علاج خورده گاه و سبب و ران و او را در سبب
برود و سبب فصل اول سبب سبب فی سبب را خون بر سبب سبب
ما بر سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
که کلل اندران و سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب

ان است که چون فربس است سی سرد است و طبع حر است
و در وی بود علاج اولیسم است بر آماک است و در اندک است
کما که که سکی و حر کی که اند سر و ان ارد معداران است
ماد و خم کور و حسن است بر رنج سب کوفه و سی ناکام است
ما شید در سم است طلا کند و سار هم امراء معذ است و در رنج
عقل است که بعد بود و در سبید و سبید است در رنج
هم سارند و سم است مار کوه کند و در و مذکور بر ان سم است
حاکم کند و در سم است خرسد چون سر و در چرم عمل است
و بر ان حرم خدزی است که کوه سر و در ان سم است و نقل است
معهود است که منع است و سم او حال خود است و در و در حال
در باد است که عسل است در ان است که با و در است

و بیک و سبب راه رود علاج او باید که خورد کاهش بر فو عر است
 به جرب کند و با شکر که کند و به برک البکل ما به یک از اند که کم کرده بر جرب
 که با شکر کرده باشد طبع به بند سکه زور در سبب عمل باشد که قطع
 فو عر بکشد مکناد و فو عر سبب بر سبب کنواری به حلقه زرد و به
 جورد کاهش به سبب و اگر فاده مدد بر یک خورد کاهش باشد که اصلاح
 و اگر فو عر سبب و اگر فو عر از باد است به همان علاج که از باد جورد
 که سبب سبب که سبب بود و اگر استخوان سبب کاه است به سبب زرد و اگر فو عر
 معهود در باد کرده جورد سبب شود و بان سبب سبب علاج او یک
 و سبب جورد سبب و سبب سبب و سبب سبب که در جورد سبب و سبب
 از یک سبب که سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
 استخوان که فاده از فاده فاده فاده فاده فاده فاده فاده
 وضع شود و اصلاح او با سبب سبب و سبب سبب سبب سبب سبب

و این خون فاسد است که در اندام کرم بر استخوان دم است و این خون
در محلی که با حرم با هم می آمیزد و گاه باشد که در استخوان دم او کرم آمد
و در او را باده شود علاج آن از کرم استخوان دم او خون نکشد
و در شکر و عسل کند و کنگره بر صاف یک سر خردا مالکند و بر کرم
است اندک که غلتد و دفع گردد ماستی در حارم و عسل محلول
که است بیدار کند و این جهت شکر در میان کرم است بیدار کند و این را
اصطلاح بیدار شدن می گویند و در این عسل که بیدار کند و
انواع این جهت بسیار است که در این است که بیدار شدن است
از می هم و گاه هر است و می عسل بدارم ادم او کرم بود اگر چه در کرم
بسته باشند و در یک محلی نیز چند و هم خاص خشک شود و مایه او غلظت
اگر کرم و بیدار شود و این را بیدار کردن می گویند و در کرم بود

[illegible]

مانند رسم و کردن خود را سار و گرداند و معلوم خویش شود و این در این
 اندرون معلوم بود که مانند که کردن کج که و سر بر سر نهاده
 سار کنند و میرا سار و در دست محمد سار و در دست
 اینست که سار که اگر سار سار و در دست سار و در دست
 نشاند و فطره بوار و فطره کج که و در دست سار و در دست
 سار و در دست سار و در دست سار که در دست سار و در دست
 و سار سار و در دست سار و در دست سار و در دست سار
 اگر در اول حال علاج سار و در دست سار و در دست سار
 که و این است در میان کسانی که در دست سار و در دست
 سار که علاج او کج که و در دست سار و در دست سار
 با و است و در دست سار و در دست سار و در دست سار

و چون در یک سال که در دو کلاه بودن بر سر خود می نمودند و کلاه و جوت سیم
و کلاه و دلو دار می نمودند و با خمار سراب می نوشیدند خداوند نوران هم سیراب
آوردند و نورانی از آب استی است و دید که مفعول بود و بعد که کلاه و سراب
و مایل سر خمار آب را دیدند و نوران هم شیرین تر است که مفعول سر زور و سر
سر برد که مفعول بود و علت دفع کرد مایل سر و سر و سر و سر و سر و سر و سر
علامت است که مایل سر و سر و سر و سر و سر و سر و سر و سر و سر و سر و سر
و اگر مایل سر سر شود علاج می شود و اگر سر سر شده باشد علاج او را سر و سر
اب سر و سر و سر و سر و سر و سر و سر و سر و سر و سر و سر و سر و سر و سر
حی است که سر و سر و سر و سر و سر و سر و سر و سر و سر و سر و سر و سر
پای می بران طلا کنند و آب حلاجی تا فصل کرد و در فصل سر و سر و سر و سر
مار و عنبر او را درون مفعول بود و مایل سر و سر و سر و سر و سر و سر و سر
خمار و سر و سر و سر و سر و سر و سر و سر و سر و سر و سر و سر و سر و سر

سایه بخت اول حاجه خاله که کسر در اینجا باشد سکونت نماید و در ویرانه
و در کورستان و حاکم که دم کنه افتاده باشد و کمر حاکم که در آن مسویند
و در اینجا ویرانه سوز که سکونت که در آن مکانها بود و سر حاضر منسوب
حون لطیف بر اینها افتد و لواء شود بهر سر کرد و خود را بر ریش افکند و
صمغ شتر از صدف سرون ادویه که در حنف دارد و در علاج او عصاره
و اسکه عید غلبه نماید و او را عارضه باشد و آنکه در لواء شده است
ان اسب را از میان اسبان جدا نماید بخت که خون و کمر اسبان او را
در آن نوع به عید و لواء او و در اینها اسب کند و اسب را نیز دواء شود که عید علاج
است در آن و دعا خواند و ادویه او کمر درد و لواء او رفع شود
و علاج آنکه ماسک که در عجم در حاکم منسوب که دافع علق و زراعت است
و معرفت ادویه و اسب که اگر اسب را ویند منسوب شود و خوشن سواد و
اسب سبیل منسوب فصل اول در میان ادویه که لطیف است که بخت

زخمل و نعلس

[illegible]

که ریح ملغم در کام بود و سرفه که هیچ ادویه نباشد و مانند ابر در او بیاد
دفع کرد و در روز بعد از یک ماه و اندک که معده بود و بعد دوم در میان
ادویه که از جهت دفع غلظت و ابراض در معده است که کند این انواع است
که از برای جهت مایه از خرمسار و در و حل مساب و در برای جهت
گرمی خنبرد و در معده بود و در اول دفع ملغم و کام شراب فندک با سبزه
ماهی و تخم کاسی با بول گاو و در مینی کردن نفع دهنده معده است و در میان
طبعها که از برای دفع غلظت و ابراض مناسب و دهنده رطوبت و مصلحت دارد
و باور یک و پنج و حشر اجمال و حشی بد و در یک و دو و سه و موز و مسمول
و سار و محنت و الموت و در دجوه و کل و شمشیر و در دجوه و سار
و تخم سلقه و گوشت از یک یک و تخم درم کوفته با شکر سبزه آب بخورند
حدی که لوزان یک سار از صاف کرده سرد کنند و در جوی آب سرد
ماد و غده حاکمه بد کنند و غلظت نماید که از ابراض و ملغم است و غلظت نماید

۲۵
سیر و در خصمه ها کند و آن حشمتی که آن بر زبان نهد سنگها کوبد
و غلامت او است که یک طرف از دست و پا و جسم و غیره اگر کار نماید
و از خوردن حلال مذکور اصلاح اید و بعد از طه و غسل و سجده و بوی
درخت سرنگوار و سوار و شطرنج و در محار و بر میان و کبر و سبب باغزار
بهول بختی و بخت نوبت و کرمان و ماورای و دو نیمه هر قدر از دوزخ و کور
و در دم کوفته باشد سبب کوفته باشد که کوفته باشد سر و کرده در حلق
سر زده که نام حشمت و صفرا و کرم که باشد و مع شود و خون حاکم السلام
و اگر آب بن درخت باشد خوردن این حلال تب اید و مع شود و صبر
اما سر و دانه که اگر کرم بر آید بود و در حشمت و مع شود و جانش از سر و
بود و حلال که از حشمت دفع رکاب و مع سبب بود و بعد از از قسط
و بخت سبب و سبب و دانه و کرم و بخت و حشمت و دانه

و اسکنه و لوبان و دونه بر روزانه یک اودیه مذکور و درم کوه
مانند سراب بحر ساسد جدا کند لورن یک سیراید صاف کند ماکاو
پسند نمایند و در صلی سب برزند که چینی که از کاه و گرمی جدا
شده باشد برود و سها جدا کند و اما می که در عصا بر سر او باشد
رفع کند و اصلاح آید فصل چهارم در بیان اودیه که است بدان
اصل که بر جد آورده اند که بر دفع عین باسی که در بعضی سیر است
و دفع سود و دفع و دای او را به از حقه است و حقه و بعضی حلاط است
و بعضی جری بحلاط است برند دفع است که جری به دفع سارند
حقیقه دادن در وقت صبح صامد بود اول است اب مایه را
بعد از آن حقیقه نیمه الواح اودیه حقیقه است و در آن است یک
سوده از یک سیر و یک کوفه یک سیر و یک کوفه یک سیر است

[illegible]

[illegible]

برادر کوهی دود خاسته مد کوزم نامندسته نموده است بدین معنی باشد
 معنی دوم باشد که سوم بار و من زرد او را در بخندم روز دوم و ده درم
 روز سوم نامیده درم باشد و نامست قدم باشد معنی نامیده مد کوزم که
 برادر مد کند که بر علی که است را در او و معنی مد کند و معنی کند
 و است حل معنی جو کوزه را چون است در او مد کند است بر او روز دوم و در حرم
 راجع باشد بر باد و معنی کند و است است بر او روز دوم و در حرم
 کرد و او را بر من است آورده اند که است بر او و معنی کند و است بر او
 باشد معنی است که معنی باشد که بر او است بر او است بر او است
 او و معنی باشد که معنی است بر او است بر او است بر او است
 فضل نعم در ادب است بر او است بر او است بر او است
 و است بر او است بر او است بر او است بر او است بر او است

ماست بر او است بر او است

که باد و سر در بر راجع غایت شده باشند در پیوستی سرما سپردادن خصمه
 رفع این غلبت ماست و سرما سپردن بر یک راسه نموده بدو در اول
 کتا و در روز نهم بر آن مایه افزوده ماسته نموده و آب مساب را حصار نموده
 روز اول نه درم و سر در چهار درم و سیم هم انداخته ماسته محمود است و خورد را
 روز اول بخورم و سر در روز نهم درم هم انداخته ماسته محمود است و سرما سپردن
 و تفریق شدن دندانها شراب حرقی و کوشش مساب بود که آنها
 مغشوش اند و اگر در این دفع مایه دهند مایه سپردن و مایه کتا و مایه کتا و مایه کتا
 که دفع انواع مایه بود و گرم سیم کرد و آنها هم انداخته و اگر در حصه دفع رکام
 و مایه فمید با حطاب طلم و طلم و ایله و اگر سرما سپردن فمید در سیم
 رفع کس و اگر با اول کتا فمید و سیم که از حصی و از حری سیم است
 کتان شده ماسته غلبت او رفع کرد و سیم کتا کتا و انداخته سیم
 و سیم حصار آورده اند که اگر در فمید و دفع رگمت مایه و سیم و سیم

مفعول

نماز

۱

کمی آب را دادن مفید بود آب کلان ده دم و آب
خوردن دوم و اگر در میان شکل دهند و سر سوزن مفید بود و
در میان دیگر مار و کلاغ و صفت دید و دافع مادی و غم و صواب بود و در
کم خفت و کوفه یا فیه که خون درین آورده باشد سحر کجا رسد خون
سرویه را زنده است و در صلاح اند و بعد از آب بویض صابون
با عسل و عسل اند و بعد از شکر و مایه کی او کند و صفت سار دند و اگر
خواهد که آب را از او ببرد کند به نیم نم بر آورد و سیراب ماهه کسیر به
به بند و در و شش در یک کسیران بنامند و آب را مایه که گرم بود
و بوی آورده کرد و در کمر مفرغ کرد که چهار دم بخورند و دم مایه
شرا قیدی در و صابون آب را مایه که صفت سار دند و روغنهای
خشم او مایه و صفت سار دند و کند و شش را مایه شود و اگر در و در

برای پند و اندرز و اگر چه در آن کلمات صفت شود و شمس و
در حقیقت سوره و اندرز علم ما به شیء سم در عین امر خیر اندر
بسیار است و این خطی حدیث که بر لای است و حاکم می
می باشد خط که در میان سوره احمد منقش واقع است مثل خطی
که در کتب ادر منسوخ آورده اند که اگر آن خط را منسوخ واقع باشد
نماز آن کسان بود که در آن خط در آن خط که در آن خط
رود و در وقت نماز که در آن خط می باشد جمع شود هر که در
سوره و اگر خط را در آن خط که در آن خط که در آن خط
که در آن خط که در آن خط که در آن خط که در آن خط

بسم الله الرحمن الرحيم

بعد از آنکه از این شیوه و صبح سجده کرده و بعد از آن
از او بگوید که سجده خود را بکند و اگر نکرده کار آن فن در این است
و هر که در کتب معاصی برادران و عزیزان و در این دنیا و آخرت
مصلحتی در امر و دعای او و او را در این دنیا و آخرت
مصلحتی در امر و دعای او و او را در این دنیا و آخرت

سوره حمد که در هر روز یک بار بخواند و هر که در هر روز
سوره حمد که در هر روز یک بار بخواند و هر که در هر روز
سوره حمد که در هر روز یک بار بخواند و هر که در هر روز

و اگر بگوید در هر روز یک بار بخواند و هر که در هر روز
و اگر بگوید در هر روز یک بار بخواند و هر که در هر روز
و اگر بگوید در هر روز یک بار بخواند و هر که در هر روز

لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين
 اللهم اغفر لي ذنوبي وانه لا يغفر الذنوب الا انت فصل اوله في ذكره
 سراجي حفاظ لظهور حرمه انكه از مروده حضرت رسالت صلى الله عليه وسلم
 و صحتهم كه مر كه اس حرم را در صورت است و سنده مدد و سنده از و سنده
 لسم الله الرحمن الرحيم سبحان الذي سخر لنا هذا
 ما كنا له مقرين الا الله سبحانك اني كنت
 من الظالمين از حضرت امام محمد باقر عليه السلام
 مرده است كه مر كه سوره انعام و سوره در كمردين است سنده مدد و سنده
 است رنده مانند در و سنده انان و سنده سنده و سنده
 از مروده حضرت رسالت صلى الله عليه وسلم و سنده لسم الله الرحمن الرحيم
 اعوذ و اعين و الله فلا اله الا الله بن خلد بن المعروف بكذا

وكن

وَكَذَا وَسَائِرُ ذَوَاتِهِ مِنَ الْخَيْلِ مِنْ وَهْمِهَا
وَشِقْرِهَا وَلَيْثِهَا وَأَعْزِهَا وَمَحْجَمِهَا وَخَفْصِهَا
وَحُجُورِهَا مِنَ الْمَسْرِ وَالرَّهْمِ وَالنَّخْصِ
وَالرَّهْمَةِ وَالرَّصَةِ وَخَفَقَاتِ الْفَوَادِ وَرِعْدَةِ
الصَّفَاقِ وَالرَّحِيسِ وَبَلْعِ الرَّائِسِ وَبَلْعِ الْحَبِيبِ
وَالْحُرُونِ وَالْخُزْنِ لِأَنَّهُ نَزَّوَجَعَ الْجُوفِ وَالرَّوْفِ
الرَّسِ مِنَ الطَّرْفِ وَلِطَفِهِ وَالصَّدْفَةِ وَالْعَادِ
الْحَصْرِ فِي الْأَمَاقِ وَالْحَمْرِ وَالنَّمْرِ وَسَائِرِ الْأَعْلَالِ فِي الْبَهَائِمِ
وَقَعَتْ عِيُونُ السُّوءِ عَنْهَا فِي السَّائِرِ حُسُومِهَا
وَبَشَرِهَا وَلَحْمِهَا مِنْ مِثْلِهَا وَمِثْلُهَا وَعَظْمِهَا وَجِلْدِهَا

وَجَوْنَهَا وَغُرْفَتَهَا وَعَصَمَا وَشَعْرَهَا وَرِثَهَا وَبَطْنَهَا
وَنَظْمَهَا وَظَاهِرَهَا وَبَاطِنَهَا بِالْأَحَاطَةِ الْكُبْرَى
وَبِاسْمَاءِ اللَّهِ الْحُسْنَى وَكَلِمَاتِ اللَّهِ الْعُظْمَى
مِنْ الْأَشْيَاعِ مِنَ الْأَكْلِ وَالشَّرْبِ وَالتَّعَصُّرِ
بِالْإِتْوَارِ وَمَرْقٍ بِالنَّارِ وَتَجَلِبٍ وَمِنْ وَقَعِ
رَضَائِ الصَّامِ وَأَسْنَةِ الرَّمَاكِ وَمِنْ الْقَوَائِمِ
وَاللَّوَارِغِ وَضَرْبَةِ مُؤَنِّهِ وَوَقْعَةِ مُحِطِهِ وَ
وَسْقَطِهِ مُوجَعَةٍ وَعَبْرَةٍ مَرَجَعَةٍ وَوَقْعَةِ مُؤَلِّهِ
وَأَعْيُدُ وَمَرَائِبِهِ بِمَا أَلْتَمَسَ بِهِ جِبْرِئِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ
وَعَوَّذَ بِهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الْبَرَاءُفُ وَأَعُوذُ بِهِ

لِللَّهِ

فَرَسَهُ السَّحَابُ وَبِمَا عَوَّذَ بِهِ عَلَىٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَرَسَهُ
لِرَاقٍ بِمَا عَوَّذَ بِهِ مَمْنُونُ الصَّافِرِ فَرَسَهُ الطَّيَّاحُ
وَبِمَا عَوَّذَ بِهِ مُوسَىٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَرَسَهُ الطَّيَّاحُ وَبِمَا عَوَّذَ بِهِ
الَّذِي عُبِّرَ فِي عَمْرِوهُ الْبَرُّ عَوَّذَتْ هَذِهِ الدَّابَّةُ وَ
صَاحِبُهَا وَمَوْضِعُهَا وَالْمَرْعَاةُ وَسَائِدُ مَالِهِ وَمِنْ
الْكُوعِ وَالرَّافِعِ مَرْبِيعِ الْخَامَةِ وَالسَّامَةِ وَالْعَيْنِ الْأَمَةِ
وَمِنْ سَائِرِ السَّبَاحِ وَالْمَوَامِدِ وَمِنْ كُلِّ أَذْيَةٍ وَبَلِيَّةٍ
وَمِنْ الشَّوْمِ وَالْذَّهْوِ وَالرَّزَّةِ وَالْفَرْقِ وَالْحَرْقِ
وَالْوَبَارِ وَنَضْدِ مَرْدِ الشَّقَاءِ بِالْعَقْدِ الْعَظِيمَةِ وَ
الْأَجْمَاءِ الْأَوْفَلِ مِنْ كُلِّ عَيْنٍ عَيَّانٍ بِسُوءِ

وَمِنْ شَرِّ الْعَبَائِنِ وَمِنْ أَعْيُنِ الْجَبِّ
وَالْأَسْرِ أَجْمَعِينَ بِسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
بِسْمِ اللَّهِ عَالِمِ السِّرِّ وَاخْفَى بِسْمِ اللَّهِ الْأَعْلَى
وَبِاسْمَاءِ اللَّهِ الْكَبْرِ فِي سِرَادِقِ عِلْمِ اللَّهِ وَ
فِي حُجُبِ مَلَكُوتِ اللَّهِ الَّذِي يُخَيِّ بِهَ الْأُمُورِ
وَبِهَا رُفِعَتِ السَّمَوَاتُ وَبِاسْمَاءِ اللَّهِ النَّبِيِّ
أَضَاءَتْ بِهَا الشَّمْسُ وَأَمْرُ قَفَعَ بِهَا الْعَرْشُ
مِنْ شَأْنٍ مَا ذَكَرْتَ مَا لَمْ أَذْكَرْ وَمَا عَلِمْتُ
وَمَا لَمْ أَعْلَمْ وَمِنْ فَعَلْتُ ~~مِنْ شَأْنٍ~~ الْعُيُودِ
النَّاطِرَةِ وَالْعَارِيَةِ الْخَوَاطِرِ وَالصُّدُورِ

الْعَزِيزُ الْوَحِيدُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ
الْعَظِيمِ وَهُوَ حَسْبِي وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

و در کتب سوادندین نیز می باشد که در کتب کلاسیک و کتب قدیم انداره می باشد
که دادن باشد در میان نهند و از هر چهار جانب کوب بر می شود و از آن
در میان ایشانند مقدار و چون آن کوب بر سطح سوراخ می ریزد و در آن
و در کتب این علم آمده و چهار مدتی در میان کوب بر می شود و در کتب
می باشد هر یک از این سوادند و اندکی بعد از کوب بر می کشند
نمی کشند که از حد خارج می شود و در کتب این علم آمده و در کتب
حاصل می شود که در کتب این علم آمده و در کتب این علم آمده

و بعد از آنکه در این کتاب که در این کتاب

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

سره یکی چهار سه شنبه و دوا مار و ویرانی مار که و سایر سبب معقت است
حاصل جو اندود حصص است مکنید بر قدر که تواند بخوراند از عوارضات هم موضع
جو اندود که اله این سم است را در دوا سم است هر که بخورد

دوا که در دوا مار که بشیر داده کا و دوا مار که در دوا مار که
سرا و دوا مار که در دوا مار که بشیر داده کا و دوا مار که در دوا مار که
دوا که در دوا مار که بشیر داده کا و دوا مار که در دوا مار که
سوا می خورنی جان هم از دوا مار که بشیر داده کا و دوا مار که در دوا مار که
دوا که در دوا مار که بشیر داده کا و دوا مار که در دوا مار که
بر این بر این دوا مار که بشیر داده کا و دوا مار که در دوا مار که
دوا که در دوا مار که بشیر داده کا و دوا مار که در دوا مار که
بشیر و دوا مار که بشیر داده کا و دوا مار که در دوا مار که
از دوا مار که بشیر داده کا و دوا مار که در دوا مار که

و در

وشتام طرفی مدار و شبگیر و مالا این اسعد بر بدیده نام در میان
 سبزه عرفی باشد نام شب بد صورت مانند بد بد صحی با و اما بر بد
 معروض سه مایه سه آب حوراند یک حوراند یک کمرار سه
 ششده شد که اگر آب این دمار را حوراند حوراند سوزش را دهنده حوراند
 کند این رفوت زود در بی آب مایه بر موقع است الظاهر است که در
 و فرس و ساری کمال نزد خوب حوراند دوا و حوراند دوا و شراب
 حوراند آمار کمی کرده یک نخه کما در دهنده سه سر و فرس از شمار و در
 جیح نقد چهار خلوص با ستوا است داده باشد این را سر و در
 این مصالحه حوراند اما مانند حوراند این سوار بی بر آب
 سوف کند و نام این نخه چهار حوراند است از علی و اسم خان مرحوم
 حوراند و اما در دهنده حوراند دوا و حوراند حوراند حوراند حوراند

[illegible]

[illegible]

۱۴۱
از این روز در ده داده است و در کوسم بر ما در مصالحه بنادر و بارگانه است اما
سفر به کلب و در و نیم تا در کوسم و کوسم دوم اما کلب با کلب محروم کرده
و حکمی بر این است که در و روش چهار با شش است از این سر اند محروم کرده و داده
موقوف است بعد به کلب و کوسم و در و نیم و نیم با شش داده شده است اما کلب
در کوسم بر ما در و نیم اما در و نیم و نیم اما کلب محروم داده و کوسم
کوسم بر ما در و نیم اما در و نیم اما کلب محروم داده و کوسم
و اگر داده است را شش با شش به طور داده کرده و داده و داده و داده
ادریک کوسم بر ما در و نیم اما در و نیم اما کلب محروم داده و کوسم
الو در و نیم اما در و نیم اما کلب محروم داده و کوسم
کرده و داده و داده و داده و داده و داده و داده و داده و داده
پیشتر بر ما در و نیم اما در و نیم اما کلب محروم داده و کوسم

که اگر سده عار و خنده و بخت بد و ستم و عداوت و جملی که در روزگار
کافور و کجاست سده و دهشت و خنده و بخت بد و ستم و عداوت و جملی که در روزگار
و هم اما در این کیم که آن روز و ستم و عداوت و جملی که در روزگار
آن به جملی که در روزگار و ستم و عداوت و جملی که در روزگار
و صبح آن قدر هم که در روزگار و ستم و عداوت و جملی که در روزگار
سده و دهشت و خنده و بخت بد و ستم و عداوت و جملی که در روزگار
سکرم نم نام و نامش سده و دهشت و خنده و بخت بد و ستم و عداوت و جملی که در روزگار
ضمیمه چهارم و نامش سده و دهشت و خنده و بخت بد و ستم و عداوت و جملی که در روزگار
و در این و ستم و عداوت و جملی که در روزگار
شماره یک و ستم و عداوت و جملی که در روزگار
سازم و ستم و عداوت و جملی که در روزگار

کماله ای که در این عصر بدست می آید و این اسم را یک سده
 یکی کرده اند و این خردون همراه اردو حویدر یک جهان خوانده
 الصادق گویند که در این سب که در این سب که در این سب
 ملک شاه الصادق گویند که در این سب که در این سب
 اردو حویدر که در این سب که در این سب که در این سب
 مردی کرده و در این سب که در این سب که در این سب
 مصباح حریر که در این سب که در این سب که در این سب
 خرد و حکم شود و در این سب که در این سب که در این سب
 بی مایل در این سب که در این سب که در این سب
 سرماست و در این سب که در این سب که در این سب
 از یک سب که در این سب که در این سب که در این سب
 معاصر که در این سب که در این سب که در این سب

اگر در این حرکت اگر کوه دارد خود می بیند
 در این دو مجلس و در این مجلس صد کس هم با هم می وادارند که
 بافتند می گویند صبح شود و در ستون می ماند و در ستون می ماند و در ستون می ماند
 در این حرکت اگر در این مجلس صد کس هم با هم می وادارند که
 می گویند و در این مجلس صد کس هم با هم می وادارند که
 دو مجلس و در این مجلس صد کس هم با هم می وادارند که
 در این مجلس صد کس هم با هم می وادارند که
 مثل شش است حرکت می ماند و در ستون می ماند و در ستون می ماند
 در این مجلس صد کس هم با هم می وادارند که
 در این مجلس صد کس هم با هم می وادارند که
 در این مجلس صد کس هم با هم می وادارند که
 در این مجلس صد کس هم با هم می وادارند که

اگر در این حرکت اگر کوه دارد خود می بیند
 در این دو مجلس و در این مجلس صد کس هم با هم می وادارند که
 بافتند می گویند صبح شود و در ستون می ماند و در ستون می ماند و در ستون می ماند
 در این حرکت اگر در این مجلس صد کس هم با هم می وادارند که
 می گویند و در این مجلس صد کس هم با هم می وادارند که
 دو مجلس و در این مجلس صد کس هم با هم می وادارند که
 در این مجلس صد کس هم با هم می وادارند که
 مثل شش است حرکت می ماند و در ستون می ماند و در ستون می ماند
 در این مجلس صد کس هم با هم می وادارند که
 در این مجلس صد کس هم با هم می وادارند که
 در این مجلس صد کس هم با هم می وادارند که
 در این مجلس صد کس هم با هم می وادارند که

5
 ماوا امار اوتک ماوا امار بان مکمل صد و یک کوک چهل و
 بیست و یک امار که فاصل کوک و سخن است کوک و سخن یکی است و
 ما عرق بان حب کورن سخن و کورن است ما عرق و سخن
 حب کورن اکر در علقه خود اندن العاق شود و در کورن
 حب مدید دانه مدید و فاصله چهار و شصت امار می باشد
 که چرتبا کوک با و احوال یک امار سونده با و امار می باشد
 ماوا امار با و امار یک ماوا امار سحی ماوا امار مدی هم امار یک
 یک رسد ماوا امار یک اکران یکصد و یکصد و یک
 کوک و مروج موده در طرفی کلان کلی مدار و اندک رسد
 کند ده طرف بر سر مدار که روی طرف بالا باشد
 مداران کلی مدار و اندک رسد را کند ده طرف بر سر
 کند ده طرف بر سر مدار که روی طرف باشد و مدار

تعداد آن مردمان را در آن حساب کردن بگوید چگونه از اول
مردمان ظروف برسد و در آن مصالح بعد بول کردن
مردم در آن ظروف حساب دارد و اینها در آن حایط بول حادی
مستحب بدستور حاصل و لوازم داده است و بعد از آن
سکه و در ظروف و الصاب امارت و حرز و کت
اوجین و دانات سکه و کل حکمت بوده است تمام است
در میان ایشان او را بعضی و بعد چون صبح شود از پس آورده و از
کلینات سرور کرده و در ظرفی دارد و عشر ارداه صبح و عشر
تغاری و در آن عشر غلوس بر آه سو کرده که در آن ظرف حاصل و لوازم
الصالحه و حرز رسیده و مصالح اوجین کت با و امار اوجین
ما و امار کت بره و امار کت بره و امار کت بره
کالی بر بری هم امار سکه کت هم امار کت حرز و امار

۸۲
چهار و بوزن سه گونی است و بخوراند از الصابون هر نیم هر سه مرتبه
انوار پس بسلامت کوی بر ج زد و خوب احمد بن سوسه ملک
شیخ فایده که بر یک راس او کرده کوفه می کرده نگاه دارد
و کورن چهار کسین فلوس مد شور معروفه عند الصابون هر یک
از این در هر یک از این صابون کرده خاک امارت کرد
و در هر یک از این صابون کرده اما راسه بدین نام است
خوردن دیدگی بوزن چهار فلوس است و استی از این بر آورده شده
الصابون هر نیم هر یک که غلیظ بوده است سخی بوزن
و در امارت بوزن دو و نیم در هر یک می در است و کل یک و در این
سند که در این است در این مایه در صخی دارد چون سند که در
عمر اسیر است برده و بر یک مایه است و در بعد از
ماست کلان مایه و شش و چهار دمی داده است و اگر می کند

والکرمی کندار باشد که مانند الضار می حرارت را می علی ^{حال} جسم
و کینه را می یک اما در دوی یک اما در دوی یک اما در دوی یک
یک اما در یک که نصف بر مان جام الصا خدال مع دست نیم دگره
اول به در دوی است چون دید بعد از او از صحت کرده است
و در دوی که او می نمودن سوف است اما سوف کرده است
می مروج کرده که با دوی و فصل ارداد صبح با دوی مفرود و دوی است
داده است الضار صا حرارت علی فاسم علی کرمی که در است
این برای می علی است اما در دوی که او در یک در دوی که
و در دوی که سوف است که او در دوی صا مرم زاده خواهد بود
و دوی که مرم زاده خواهد بود که در دوی که او در دوی که
مجموعه دوی که در دوی که او در دوی که او در دوی که او در
بر صا که او در دوی که او در دوی که او در دوی که او در

[illegible]

[illegible]

و در هر یک از این فاعل مفعول است مفعول ثانوی مفعول ثانوی

مفعول ثانوی را مفعول ثانوی دارد و در این چهار مفعول است مفعول ثانوی

و مفعول ثانوی را مفعول ثانوی است مفعول ثانوی را مفعول ثانوی

کلی در هر یک از این فاعل مفعول است مفعول ثانوی مفعول ثانوی

و مفعول ثانوی را مفعول ثانوی است مفعول ثانوی را مفعول ثانوی

اول از این چهار فاعل مفعول است مفعول ثانوی مفعول ثانوی

در این چهار فاعل مفعول است مفعول ثانوی مفعول ثانوی

نیم از این چهار فاعل مفعول است مفعول ثانوی مفعول ثانوی

چهار مفعول ثانوی است مفعول ثانوی مفعول ثانوی

مفعول ثانوی را مفعول ثانوی است مفعول ثانوی را مفعول ثانوی

چهار مفعول ثانوی است مفعول ثانوی مفعول ثانوی

چهار مفعول ثانوی است مفعول ثانوی مفعول ثانوی

چهار مفعول ثانوی است مفعول ثانوی مفعول ثانوی

[illegible]

مدار و مال این دستور امر مذکور شد و عارضه در آن کتب
 و کتب معین صورتی که در این کتب مذکور شد در این
 نامه که طرف محمودی است و در این کتب معین مذکور شد
 برآمد و در این کتب معین مذکور شد و در این کتب معین
 که در این کتب معین مذکور شد و در این کتب معین
 با این معین مذکور شد و در این کتب معین
 اسرار و این کتب معین مذکور شد و در این کتب معین
 مذکور شد و در این کتب معین مذکور شد و در این کتب معین
 در این کتب معین مذکور شد و در این کتب معین
 در این کتب معین مذکور شد و در این کتب معین
 در این کتب معین مذکور شد و در این کتب معین
 در این کتب معین مذکور شد و در این کتب معین

سبع به عدال زمر دگر محمودی کائنات است یک به هر
چهارک چهارک چهارک چهارک چهارک چهارک

دو به کوکل من این که در حب افنون اودک سیاه
چهارک چهارک چهارک چهارک چهارک چهارک

سبع و سوره سبع الکن جهان سمانو سرب را کوفه بحی نژده بعد
چهارک چهارک چهارک چهارک چهارک چهارک

سبع سوره سوره حب سوره لکادار در عدال اصاح در بر صر که در حب
چهارک چهارک چهارک چهارک چهارک چهارک

مسئله باشد معر را دو سوره روزه دوام یک حب سدا ده باشد
چهارک چهارک چهارک چهارک چهارک چهارک

و اگر خدا کور شده باشد اسیر باشد سبع که در صر نام من رحم بود
چهارک چهارک چهارک چهارک چهارک چهارک

در سوره کاد معر را یک حب و یک سحر خوانده باشد سوره شده
چهارک چهارک چهارک چهارک چهارک چهارک

در سوره دادن هم مناسب است تا سوره سار و مار کراسی شان
چهارک چهارک چهارک چهارک چهارک چهارک

دو هم امار راسی خام دو هم امار یک بایک دو هم امار اودک دو هم امار
چهارک چهارک چهارک چهارک چهارک چهارک

و هم کثوی معر هم امار صر سرب احرا را معر و ج کرده در او و
چهارک چهارک چهارک چهارک چهارک چهارک

سبعه فادن و در و بعد از نموده فادن بوا صر و هم سدا ده
چهارک چهارک چهارک چهارک چهارک چهارک

و اگر کورده سبع کور سار و مار کراسی کثی کثی کثی کثی
چهارک چهارک چهارک چهارک چهارک چهارک

باز

[illegible]

[illegible]

کافر خوانده بود و به ستم گفت که حق فصاحت آن که اگر حق کند
سبح گاه است را مانند کی روغنی مایه بعضی خون کبک سال گویند
مرد و در میان آن کسیر کاو و خروج و نور محمد کند و همان صورت
که کم کم سر نام مددای است مایل و در جاکند موی مطلق سر است
استب را باید بکند بعد از سه روز از آنجا است را بر سر بدن او ده
در شفاعت است و به بند و وار کل او که رجا ک مراد ده سر نام
به خاص مایل و در وقت به از بهی نام بدن است است و در
و پاک کند و در سطح مایل و پاک کند است که اینرا خوانند
دو روز است هر یک هم اگر از ده ماده شود مسکوک است
سودا که در شش میند و در شش میند و در شش میند
اگر از آن مسکوک کاو و شش میند و در شش میند که اول مسکوک
ماله در شش میند و در شش میند که میند و در شش میند

باید که این شیوه را بر همه رویدادها و عملها
در میان اینها جاری کند و هر کجا که در میان اینها
و آن کوچه ها که با هر دو از دو صاحب شیخ برادره سر شده
مدار و عبد الاصحان نورانی است که همراه او آمده و بنده الهی
و این دفعه مایه تا که از عیند سر که سر است و کل این
ما و سر یک چنین مسئله ای که در میان اینها
کلی اینها سر است و عالم تک که در میان اینها
سر یک را که در میان اینها و اما در میان اینها که هیچ چیز
خود بخود و عالم دو که در میان اینها و اما در میان اینها
چون که در میان اینها و اما در میان اینها که هیچ چیز
مصلح اینها و اما در میان اینها و اما در میان اینها

[illegible]

[illegible]

و آب را بر آب و در کبر و انداختن علاج سید شدن لول آب سوننه
بجای در میان روغن ماده کا و سوننه نوده است کوی مقدار
کنار حقیقی نه مذد یک. از آن در مفعول آب کدرد فی الفور

والا آب و کبر و در مفعول او در انداختن علاج سید شدن لول آب
ستوانه سوننه را ساساده کوی سوننه در مفعول آب ایدارد و
و کبر و دیده شد که سوننه سوننه سوننی از آن کوی سوننه در
الصابون سید شدن سوننه آب کبر و سوننه کبره آب سوننه
حار و سوننه آب سوننه آب کبره سوننه سوننه سوننه لول آب
نظایر سوننه سوننه آب کبره سوننه سوننه سوننه سوننه

فی الفور سوننه سوننه سوننه سوننه سوننه سوننه سوننه سوننه
سوننه سوننه سوننه سوننه سوننه سوننه سوننه سوننه سوننه
سوننه سوننه سوننه سوننه سوننه سوننه سوننه سوننه سوننه